

W sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy

(Czyt. Iz 66, 10.12-14c; Ps 66; Ga 6,14-18; Ew. Łk 10,1-12.17-20)

1. Radość misji chrześcijańskiej

„Łaska Pana naszego, Jezusa Chrystusa, niech będzie z duchem waszym” – tymi słowami św. Pawła apostoła, zaczerpniętymi z dzisiejszego drugiego czytania, pozdrawiam Was wszystkich: Drodzy Bracia w kapłaństwie, posługujący w diecezji i poza diecezją; Wielebne Siostry i Bracia zakonni; Umiłowani Diecezjanie; Mieszkańcy Diecezji Drohiczyńskiej. Liturgia słowa dzisiejszej niedzieli, a zwłaszcza Ewangelia, ukazuje nam potrzebę głoszenia królestwa Bożego. Chrystus Pan posyła siedemdziesięciu dwóch uczniów. Poucza ich, w jaki sposób mają głosić królestwo Boże, które przychodzi na ziemię wraz z Chrystusem. Udziela im specjalnej władzy i mocy do skutecznego przepowiadania. Przestrzega ich również przed zagrożeniami, z którymi będą musieli się zmierzyć. Uczniowie – po wypełnieniu swej misji – powracają pełni entuzjazmu i radości. Odnieśli sukces. Poznali też smak władzy. Jezus ich uspokaja i wyjaśnia, co powinno być prawdziwą przyczyną radości apostoła: „Jednakże nie z tego się cieszcie – mówi do uczniów – że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie”. Słowa te są czytelnym apelem, by każdy uczeń Chrystusa, czyli każdy chrześcijanin, podjął się misji ewangelizacyjnej, polegającej na głoszeniu wszystkim ludziom królestwa Bożego. Misja ta przybliżyła niebo i jest prawdziwym powodem do radości. Jest to pomoc od Pana, który stworzyło niebo i ziemię. Takie dzieło misyjne prowadzi Kościół Chrystusowy od ponad dwóch tysięcy lat. Chrystus Pan wciąż powołuje i posyła swoich uczniów na cały świat oraz nieustannie zachęca, aby prosić Pana żniwa, „żeby wyprawił robotników na swoje żniwo”.

2. Krzyż Chrystusa znakiem chrześcijan

Uczniowie Chrystusa wszystkich wieków posyłani są jak „owce między wilki”. Wypełniając powierzone zadanie, doświadczają różnorodnych przeciwności, które uwierają

boleśnie niczym brzemień krzyża Chrystusowego. Paweł apostoł odkrywa w tym krzyżu moc zbawczą. „Co do mnie – napisał w Liście do Galatów – to nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat został ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata. Bo ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie” (Ga 6,14-15). Jedynie w tym zjednoczeniu z Chrystusem głoszenie królestwa Bożego przynosi chrześcijaninowi chlubę, radość i owocność jego misji. Poeta tak ujął tę prawdę:

„Lecz kiedy przychodzi radość z dobrego połowu,
Uczy mnie pokornego mniemania o sobie,
Bo przecież dobro [i świętość] pochodzi z niebieskiego grodu,
Nosi pieczęć Chrystusa – [wtedy] zamilknę w pół słowa”¹.

Pasterze Kościoła oraz wszyscy członkowie wspólnoty wierzących są umacniani łaską Pana do głoszenia Ewangelii. W tę misję Kościoła powszechnego wpisuje się diecezja drohiczyńska, która stosunkowo młoda czerpie z głębokich tradycji diecezji pińskiej i siedleckiej. W jej historii Chrystus również posyła do głoszenia królestwa Bożego. Wybiera i posyła pasterzy do kierowania drohiczyńską owczarnią. Wypada wspomnieć postaci pierwszego biskupa drohiczyńskiego ks. bpa Władysława Jędruszka, jego następcę ks. bpa Antoniego Dydycza oraz biskupa pomocniczego Jana Chrapka. W wyznaczonym czasie mieli do wypełnienia misję kierowania Kościołem drohiczyńskim. Dzięki ich posłudze, ofiarnej pracy kapłanów, osób konsekrowanych i zaangażowaniu wiernych upowszechniało się królestwo Boże.

3. W duchu odpowiedzialności za Kościół

Drodzy Bracia i Siostry! W tym miejscu chciałbym podzielić się z Wami informacją dotyczącą mojej pasterskiej posługi i podjętej przeze mnie decyzji. Za niecałe dwa miesiące, pierwszego września, kończę 70 lat. W czerwcu tego roku minęła 38. rocznica posługi kapłańskiej, zaś 8 maja 20 lat posługi biskupiej. Przez 15 lat posługiwałem jako biskup pomocniczy w Archidiecezji Warszawskiej, a w tym roku, 25 maja, minęło 5 lat mojej posługi jako ordynariusza Diecezji Drohiczyńskiej. Od pewnego czasu, z upływem lat, stan mojego zdrowia zaczął się pogarszać, głównie z przyczyn kardiologicznych i powypadkowych z przeszłości. Skutkuje to znaczną utratą sił i stałym osłabieniem. Zdałem sobie sprawę, że to wyraźnie ogranicza moje możliwości właściwego wypełniania urzędu

¹ Ks. M. Rzepniewski, *Święcenia kapłańskie, w Kapłaństwo wierszem pisane. Antologia*, Warszawa 2018, s. 32.

biskupa diecezjalnego. W związku z tym, po rozeznaniu medycznym oraz długiej modlitwie przebywania przed Bogiem, w duchu odpowiedzialności za Kościół, przedłożyłem Ojcu Świętemu Franciszkowi prośbę o przyjęcie mojej rezygnacji z urzędu biskupa diecezjalnego i przejście na wcześniejszą emeryturę. Postępowanie to pozostaje w zgodzie ze słowami i z duchem Kodeksu Prawa Kanonicznego, kan. 401 § 2, w którym czytamy: „Usilnie prosi się biskupa diecezjalnego, który z powodu choroby lub innej poważnej przyczyny nie może w sposób właściwy wypełniać swojego urzędu, by przedłożył rezygnację z urzędu”. Tak też się stało. Po skierowaniu prośby 18 września 2018 roku, otrzymałem 16 października 2018 roku informację z Nuncjatury Apostolskiej w Polsce, że Ojciec Święty Franciszek, po zapoznaniu się z przedłożeniem i po dokonaniu stosownej konsultacji, przyjął rezygnację formułą *nunc pro tunc*. Papież Franciszek w podjętej decyzji zaznaczył też, że prosi, abym pełnił dotychczasowy urząd w charakterze Administratora Apostolskiego Diecezji Drohiczyńskiej do czasu wyłonienia i mianowania mojego następcy. Został nim dotychczasowy biskup pomocniczy sąsiedniej Diecezji Siedleckiej, Piotr Sawczuk. Już teraz bardzo proszę o życzliwe jego przyjęcie i otoczenie modlitewną troską.

4. W duchu dziękczynienia za czas posługi

Drodzy Bracia i Siostry, wyznam, że w swym posługiwaniu biskupim starałem się pomagać wszystkim ludziom, bez względu na poglądy, stan zamożności czy pozycję społeczną. Wdzięczny jestem Panu Bogu za 5 lat pobytu w Diecezji Drohiczyńskiej oraz za wszelkie otrzymane łaski. Podziękowanie składam Jego Ekscelencji Biskupowi Antoniemu Pacyfikowi Dydyczowi – biskupowi seniorowi Diecezji Drohiczyńskiej – za godne przyjęcie. Dziękuję wszystkim Współpracownikom w urzędach i instytucjach diecezjalnych, szczególnie Pracownikom Kurii Diecezjalnej, Sądu Biskupiego, Wyższego Seminarium Duchownego oraz Katechetom i Służbie Caritas. Jestem wdzięczny Kapłanom, Osobom życia konsekrowanego i całej Rodzinie diecezjalnej za wszelkie dobro i każdy wyraz życzliwości oraz współpracy w zbawczej posłudze. W ciągu pięcioletniej posługi zwizytowałem praktycznie wszystkie parafie diecezji. Przy wielu okazjach miałem możliwość spotykać się z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, starszymi, schorowanymi i opuszczonymi; być blisko każdego, poznawać ich codzienne życie, radości i troski, nadzieje i obawy. Z serca dziękuję Parlamentarzystom, Władzom rządowym, samorządowym, Służbom mundurowym, Ludziom nauki, Pracownikom oświaty, Dyrektorom szpitali i placówek leczniczo-opiekuńczych, Dyrektorom ośrodków kultury i muzeów, Przedsiębiorcom, Dziennikarzom, Miłośnikom Mazowsza, Podlasia oraz całej Diecezji Drohiczyńskiej. Dziękuję też

Duchowieństwu i Wiernym Cerkwi Prawosławnej za życzliwość, dobre relacje i pokojowe współistnienie.

Jeśli kogoś uraziłem – bardzo przepraszam.

Wyrażam wielką wdzięczność Ojcu Świętemu Franciszkowi za zrozumienie i przyjęcie mojej prośby o wcześniejsze zwolnienie mnie z pełnionego urzędu Ordynariusza Diecezji Drohiczyńskiej oraz Jego Ekscelencji Arcybiskupowi Salvatore Pennacchio, nuncjuszowi apostolskiemu w Polsce, za wszelką dotychczasową pomoc. Jednocześnie pragnę poinformować, że 13 lipca o godz. 11.00 w drohiczyńskiej katedrze będę przewodniczył mszy św. dziękczynnej za moją pięcioletnią pasterską posługę w Diecezji Drohiczyńskiej. W modlitwie będę powierzać Bożej dobroci każdą osobę, rodziny i wspólnoty. Proszę Pana Boga, aby ten czas pasterskiej posługi przyniósł jak najobfitsze owoce. Serdecznie zapraszam wszystkich do uczestnictwa w tej dziękczynnej modlitwie. Powierzam siebie dalszej opiece Matki Kościoła – Patronki naszej Diecezji – a Was, Umiłowani Diecezjanie, których noszę w swoim sercu i wdzięcznej pamięci, proszę o modlitwę i duchowe wsparcie.

Niech Bóg Wszechmogący i miłosierny Wam wszystkim błogosławi

+ *Tadeusz Pikus*

Administrator Apostolski Diecezji Drohiczyńskiej

Kuria Diecezjalna
Kościelna 10
17-312 Drohiczyn

Drohiczyn, 26 czerwca 2019 r.
L. 691/2019

Zarządzenie: Niniejszy *List pasterski Administratora Apostolskiego Diecezji Drohiczyńskiej* należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach naszej diecezji w XIV Niedzielę Zwykłą – 7 lipca 2019 r.

Ks. dr Zbigniew Rostkowski
Kancelarz Kurii